

BIÊN MÃN

Vinhlong, 15-6-75
Lê Văn Tiến
Đông

Trần Thiện Thanh

MODERATO

Ballade

Introduction

Cao ngất Trường Sơn ôm ấp tình thương nước ra sông
Tôi thức từng đêm thơ sầu mà nghe muối pha trong

buồn. Tìm về biển Đông, tình yêu thành sóng Thái Bình Dương
lòng. Mẹ (là) mẹ trùng dương gào thán từ bãi trước ghềnh sau

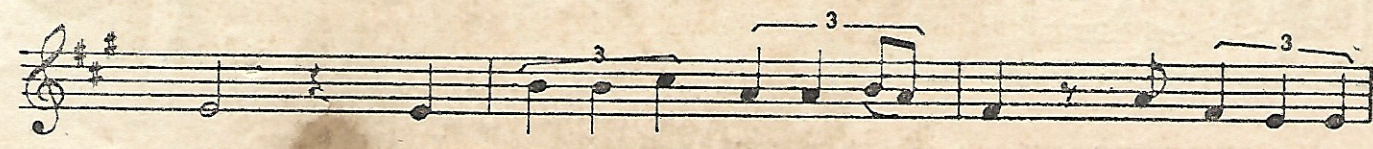
Rồi từng đêm sương, sóng vỗ về ru giấc quê hương, nhưng quê hương chưa
tuổi trời qua mau gió biển mặn nuôi lớn khôn tôi nên năm hăm một

ngủ . . . khi bom đạn rơi bởi còn nhục nhằn dưới ruộng trên nương.
tuổi, tôi đi vào quân

đội mà lòng thì chưa hề yêu ai. Người

AT^o di BOLÉRO

yêu tôi, tôi mới quen mà thôi. Lúc dừng quân trên vùng vừa tiếp

thu. Vùng hoang vu bóng dứa bờ cát gầy, gió lên từng chiều

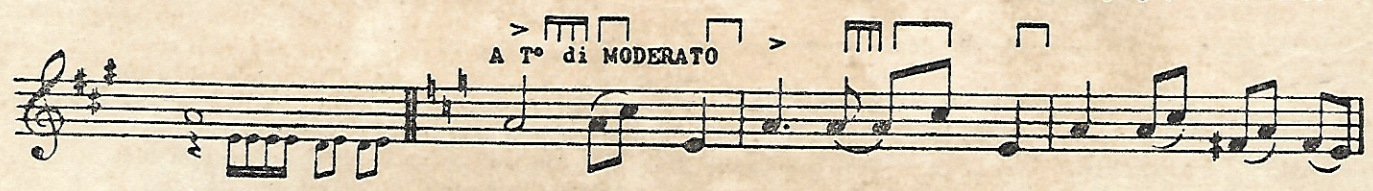
vàng nàng xóa tóc trên biển xanh. Người yêu tôi hay khóc trong chiều

mưa... lúc màu xanh biển mặng đục sắc mây. Bảo:

"Yêu anh, em muốn chuyện đời mình như màu xanh biển tình trong ngày trời xinh rất

xinh. Tôi đến lại đi, xa vắng đợi tôi chiến chinh lâu

dài Miệt mài đường trai, vượt trường đài che khuất biển xanh.

đẹp tựa trong tranh: gót bùn lầy cho lúa thêm xanh, trong bao lần quân

hành, tôi qua vùng khô cần mồi hôi thành Biển Mặn trên môi. Tôi qua vùng khô